

## Parijs- Roubaix en de Ronde van Oostzaan



Eindsprint Ronde van Oostzaan 2010 Elite/beloften/amateurs A 1. Dennis Smit (Zwanenburg) 2. Mitchell Huenders (Hoofdorp) 3. Rudy Vriend (Schagen). (Foto: aangeleverd)

Door Steve Smit;

Het was niet het paasweekend. Nee, het was het weekend van Parijs- Roubaix. Wielrennen op zijn allerbest. Samen met de Ronde van Vlaanderen en de Tour hoogtepunten van het jaar. Toch blijft er voor mij maar één koers die echt wat voor mij betekent. De Ronde van Oostzaan. Dat is voor mij het begin van de wielierliefde. De Ronde en de kermis, onlosmakelijk met elkaar verbonden, zoals het hoort.

Het begint allemaal met een brief. Een paar dagen van tevoren bezorgd, met de vraag of je je auto weg wil zetten op de avond voor de ronde. Deze brief eindigde stevast met de zin: "de hond aan de band, de kat in de mand en de kinderen aan de hand." Kortom een dagje luid gemiauw voor onze poes, die opgesloten moest worden op één van de slaapkamers.

's Ochtends vroeg werden de dranghekken geplaatst en werd er van lantaarnpaal naar lantaarnpaal een rode draad gehangen voor de luidsprekers. Ik had geluk, voor mijn kamer stond een lantaarnpaal. Om 10.00 uur begon de muziek met Imca Marina, André Hazes en andere Nederlandstalige klanken. Guantánamo bay was er een vakantiepark bij vergeleken.

Rond twaalf uur nam de speaker het over. Het startschot klonk voor de eerste wedstrijd.

den, nieuwelingen, dames, deryn's en later de elite. Stoelen werden in de tuinen gezeten, de barbecues vatten vlam en het bier stond koud. Een dagje koersen in Oostzaan. En altijd was er wel een plaatselijke favoriet, die in mijn herinnering eigenlijk nooit won. Het was druk langs het parcours, het geluid van derailleurs en het gevloek van de renners in de bochten vulde de lucht.

De koers trok maar de kermis ook. De laatste dag van de kermis nog wel. Vlug oversteken, rennend voor de aanstormende coureurs. "Mensen, blij van het parcours" schreeuwde de speaker. En hup richting de kermis voor een laatste kaneelstok of nog even gokken bij de grijparmen. Daarna vlug weer terug naar je stekkie op de stoep. Naarmate de wedstrijd vorderde steeds meer richting de finish lopen om maar niks te missen. Een renner won, kreeg drie dikke kussen van de rondemiss, een bosje bloemen en over was de ronde.

Het parcours was nog even gesloten. Lang genoeg voor de jonge gasten om op de fiets je even wielrenner te wanen. Dranghekken werden weggehaald, het finishdoek ging naar beneden en auto's konden weer voor het huis geparkeerd worden. Ons poes werd losgelaten, en liep nog een paar uur verontwaardigd door het huis. Verbolgen over de langdurige eenzame opsluiting. De ronde van dit jaar zat er weer op, maar één ding was altijd zeker in Oostzaan: volgend jaar zou er weer een Ronde van Oostzaan worden verreden.

## Oostzaanse wielherinneringen



Oud wethouder Jan Vonk huldigt de kampioen op het bordes van het voormalig gemeentehuis in Oostzaan. (Foto: aangeleverd)

**OOSTZAAN - Jan de Nijs (1958) was een redelijke wegrenner die dat waarschijnlijk altijd gebleven was als mecanicien Klaas Kwantes hem niet geadviseerd had om het eens achter de motor te proberen. Hij werd gelijk vierde in het Nederlands kampioenschap achter het bolle gestalte van Joop Zijlaard. Een nieuw stayerstalent was opgestaan.**

Jan werd de ongewilde aanleiding voor de breuk tussen gangmaker Bruno Walrave en vijfvoudig wereldkampioen Gaby Minneboo, want die waren op elkaar uitgekeken en Walrave zag in Jan dé opvolger. De klasse van Walrave en zijn grote ervaring zorgden er voor dat de onervaren De Nijs een jaar later wereldkampioen werd. Daarbij dient wel aan-

getekend te worden dat Jan de Nijs echt wel een stukje kon fietsen anders lukt dat niet, hoe goed de gangmaker ook is. Het is bij één wereldtitel gebleven en Jan geeft volmondig toe dat hij er ook niet honderd procent voor leefde. Lees het hele verhaal van Jan de Nijs in *Wielherhelden van Oranje*.



Jan De Nijs wereldkampioen bij de Amateur Stayers in 1984 met gangmaker Bruno Walrave. (Foto: aangeleverd)